

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/73/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010512
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6714010512.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaných D.. H. F. a G. F. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. septembra 2017 odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 28.03.2017 sp. zn. 4T/37/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 28.03.2017 sp. zn. 4T/37/2014 boli obžalovaní D.. H. F. a G. F. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen č. k. 2Pv 488/13/6611-24 zo dňa 11.07.2014 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

ako zamestnanci Detského domova F., L. XX/XX, A., v postavení profesionálnych rodičov od presne nezisteného obdobia v roku 2011, najskôr od 26.04.2011 do 29.06.2012 vo svojej domácnosti na adrese H. XXX/XX, O. F. - H. F., okres A., spôsobovali maloletému D.D., narodenému XX.XX.XXXX, ktorý im bol zverený do výchovy na základe dohody o vykonaní starostlivosti v profesionálnej náhradnej rodine zo dňa 05.01.2012 spoločne fyzické a psychické utrpenie tým, že u neho vyvolávali strach a stres, maloletého napádali - bitím, kopaním, násilne ho izolovali od rodinných príslušníkov, ponižovali a vysmievali sa mu,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Poukázal na to, že vo veci už bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 27.11.2014, kedy boli obžalovaní uznaní vinnými zo skutku uvedeného v obžalobe. Po rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici bolo v zmysle usmernenia tohto súdu vykonávané ďalšie dokazovanie, ktoré podľa jeho názoru nezmenilo skutkový stav v takom rozsahu, aby bolo namieste oslobodiť obžalovaných spod podanej obžaloby.

Poukázal na výpovede viacerých svedkov, vrátane súrodencov poškodeného, kde T. L. potvrdil skutočnosť uvádzané maloletým poškodeným a tieto skutočnosti boli potvrdzované aj následne výpoveďou svedkyne X., ktorej maloletí reprodukovali, ako obžalovaná poškodeného sprchovala vriacou vodou tak, že mal celé telo červené alebo aj studenou vodou, že mu priväzovala fľašu na pipík, že mal pupence vydraté, krvavé, spával na posteli bez matraca, na nejakej doske sám, že aj celý deň stáli, boli fackaní, jedli na záchode a že maloletý L. bol zatvorený ku psovi a pod. Tieto výchovné spôsoby podľa jeho názoru jednoznačne už aj z laického pohľadu vybočovali z bežného rámca a nie je ich možné považovať za štandardné. Vyslovil názor, že závery znaleckého posudku vypracovaného v prípravnom konaní možno považovať za najvierohodnejšie, keďže bol vypracovaný v najkratšom čase od spáchania skutku oproti znaleckým posudkom, ktoré boli vypracované až v konaní pred súdom a teda v značnom časovom odstupe. Práve znalecký posudok znalkyne F.. A. poukázal na skutočnosť, že maloletý L.

pociťoval správanie obžalovaných ako ťažké príkorie, týranie a vyvolávalo to uňho psychickú ujmu vo forme stresu, strachu, pocitov viny a menejcennosti. Dodal, že tak znalec F. Z., ako aj znalkyňa F. B. potvrdili, že vzhľadom na časový odstup nie je v súčasnosti možné vyhodnotiť syndróm týraného dieťaťa, resp. spätne vyvrátiť závery znaleckého posudku F. A.. V tomto smere poukázal na znalecký posudok znalkyne A. B., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že syndróm týraného dieťaťa je možné u dieťaťa konštatovať na základe použitých metód jeho aktuálneho prežívania a správania. Nie je možné uvedené zistiť aj spätne, poukazujúc na časový odstup od spáchania skutku. Okrem toho prejavy týrania možno odstrániť aj následným pobytom maloletého dieťaťa v inom výchovnom prostredí. Rozhodujúce pre vnímanie konania obžalovaných resp. ich výchovných metód bolo, že maloletý L. sa nachádzal v nižšom veku, ako jeho starší súrodenci, ktorí nemuseli tieto výchovné metódy pociťovať ako týranie, nakoľko už vedeli správanie obžalovaných vyhodnotiť, prípadne vyhodnotiť situáciu ako takú.

Znalcovia pribratí do konania súdom podľa jeho názoru potvrdili, že nie je možné v súčasnosti vysloviť, že maloletý L. netrpel v období od 26.04.2011 do 29.06.2012 syndrómom týraného dieťaťa. Okrem výpovedi maloletých detí, svedkyne X. a znaleckého posudku svedčia o trestnej činnosti obžalovaných aj výpovede svedkov Q., B. a I., výpoveď riaditeľa DD F., jeho zamestnanca, psychológa, výpoveď svedka O., ako aj celá rada nepriamych dôkazov. Na záver zdôraznil, že je potrebné neopomenúť, že nad maloletými deťmi bola nariadená ústavná starostlivosť z dôvodu, aby boli uchránené pred nepriaznivými vplyvmi prostredia, v ktorom vyrástli. Nariadením ústavnej starostlivosti im mal byť zabezpečený primeraný duševný, telesný, mravný a citový rozvoj, čo patrí k základným právam dieťaťa. Naďalej vyslovil názor, že dokazovaním bolo preukázané naplnenie všetkých znakov žalovaného zločinu u každého obžalovaného zvlášť.

Poznamenal, že maloletý L. správanie obžalovaných pociťoval ako ťažké príkorie, týranie, spôsobovalo mu ujmu, a to tak fyzickú vo forme častejšieho pomočovania, ktoré bolo veľmi výrazné, najmä pokiaľ bol v rodine obžalovaných, ale aj ujmu psychickú vo forme stresu, strachu a obáv zo správania obžalovaných. Obžalovaní boli zo strany Detského domova F. A., ako aj príslušného ÚPSVaR upozorňovaní na nevhodný prístup vo výchove maloletého L. z dôvodu nedostatočného sýtenia jeho emocionálnych potrieb.

Navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil napadnuté rozhodnutie a uznal obžalovaných vinných v zmysle podanej obžaloby.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor predniesol svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania.

Obžalovaná D.. H. F. navrhla odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Verejné zasadnutie sa konalo za neúčasti obžalovaného G. F., ktorý požiadal vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu skutkové zistenia súdom prvého stupňa sú správne a zodpovedajú dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súdom prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaných D.. H. F. a G. F. podaná. Dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich celom súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne, ale aj presvedčivo a v neposlednom rade aj vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a z akých dôvodov a prečo obžalovaných podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je nielen presvedčivé, ale aj vyčerpávajúce a preto nie je potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k tomu, že postupom v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž analyzuje dôkaznú situáciu a sú v ňom uvedené aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj právnych úvah na to nadväzujúcich.

K dôvodom odvolania okresného prokurátora odvolací súd poznamenáva, že to bolo najmä nepresvedčivé rozhodnutie prvostupňového súdu zo dňa 27.11.2014 sp. zn. 4T/37/2014, ktoré viedlo odvolací súd k tomu, že svojim rozhodnutím zo dňa 10.06.2015 sp. zn. 3To/29/2015 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil rozsudok vyššie uvedený, ktorým boli obžalovaní D.. H. F. a G. F. uznaní za vinných zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V predmetnom rozhodnutí odvolací súd poukázal na celý rad nejasností a nezrovnalostí, ktoré bolo potrebné doplnením dokazovania zo strany prvostupňového súdu odstrániť. Okrem iného odvolací súd prikázal prvostupňovému súdu do konania pribrať znalca z odboru klinická psychológia detí s pokynom na vypracovanie znaleckého posudku so zameraním na zistenie, či maloletý L. L. bol skutočne v rodine F. týraný a akým spôsobom resp. ako sa to malo prejavovať, a to vzhľadom na obsah výpovedí svedkov F.. P. K., X. F., P. F., A. O., L. A., M. A. a X.. M. U., ktorých výpovede v ich súhrne vyzneli v prospech oboch obžalovaných. Okrem toho nariadil prvostupňovému súdu, aby sa vysporiadal s listinnými dôkazmi, ktoré taktiež vyzneli v prospech oboch obžalovaných a na ktoré obaja obžalovaní v písomných dôvodoch odvolania aj poukázali.

Súd prvého stupňa doplnil dokazovanie v tom smere, ako mu to nariadil odvolací súd a po vyhodnotení celej dôkaznej situácie na trestnú vec vzťahujúcu dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom. Vychádzal pritom zo záverov znaleckých posudkov nielen znalca F.. G. Z., ale najmä zo záverov znalkyne F.. A. B., z obsahu ktorých jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nevyplynulo, že zo strany oboch obžalovaných došlo k takému konaniu, ktoré by sa mohlo subsumovať pod ustanovenie § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V tejto súvislosti nebolo možné ani nevziať v úvahu obsah výpovedí svedkov F.. P. K., X. F., P. F., A. O., L. A., M. A. a X.. M. U., ako aj obsahy listinných dôkazov (nachádzajúcich sa na č. I. 26, 202, 240, 251, 254 až 255, 292, 293, 303, 321, 333 a 399 až 400), ktoré vo svojom súhrne vyzneli v prospech oboch obžalovaných.

Ak prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen v odvolaní poukázal na dôkaznú situáciu pred zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu, treba v tejto súvislosti poznamenať, že práve nepresvedčivé rozhodnutie o vine oboch obžalovaných, nejasná dôkazná situácia a v neposlednom rade aj nevyhodnotenie dôkazov v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. zo strany prvostupňového súdu viedli odvolací súd k tomu, aby odvolaniu oboch obžalovaných v podstate vyhovel a ich námietky akceptoval.

V súvislosti so znaleckým posudkom vypracovaným znalkyňou F.. M. A. a jej záverov týkajúcich sa týrania maloletého L. odvolací súd poznamenáva, že nejasnosti resp. nepresnosti v ňom udávané viedli odvolací súd k tomu, aby prvostupňovému súdu nariadil do konania pribrať znalkyňu inú, ktorá by posúdila aj tie skutočnosti, ktoré vyznievali v prospech oboch obžalovaných a na ktoré títo poukázali v odvolaní proti odsudzujúcemu rozhodnutiu.

V prospech oboch obžalovaných okrem iného vyzneli aj pracovno-právne spory, na ktoré súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia poukázal.

Na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj tých, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia potom odvolací súd musel konštatovať, že žiadnym z dostupných dôkazov, ktoré boli produkované v rámci trestného konania sa bez akýchkoľvek pochybností nepreukázalo to, že by sa obžalovaní D.. H. F. a G. F. dopustili zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. v tom smere, ako im to kládla obžaloba za vinu. Za danej dôkaznej situácie teda nie je možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že by sa boli obaja obžalovaní dopustili takého protiprávneho konania, ako je uvedené v obžalobe okresného prokurátora.

Odvolací súd zdôrazňuje, že vo všeobecnosti súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja. V prípade, ak ostanú po vykonaní všetkých dosiahnutých dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine toho ktorého obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, ako v tomto prípade, musí sa rozhodnúť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavíť v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada in dubio pro reo. Okrem toho odvolací súd dodáva, že kvalita skutkových zistení, na základe ktorých by bolo možné obžalovaných uznať vinných z akéhokoľvek protiprávneho konania popísaného v obžalobe v danom prípade bola nepresvedčivá resp. pochybná.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd zdôrazňuje, že postup prvostupňového súdu, keď vykonané dôkazy postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil v prospech oboch obžalovaných a ich spod obžaloby oslobodil, bol správny, pretože bez akýchkoľvek pochybností sa nepodarilo preukázať, že skutok popísaný v obžalobe je trestným činom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.